

738   01/2100

**DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO
POUENIE**

Egz. nr 1

BIULETYN KOMITETU PARTYJNEGO AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP

IM. GENERAŁA BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

4 (50)

**AKUMULUM
KARTOTEKI SZCZEGÓŁOWEJ
KADRY SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. ŚWIERCZEWSKIEGO**

239027

WARSZAWA ■ SIERPIEN ■ 1976

738

01/2100

A

BIULETYN KOMITETU PARTYJNEGO AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP

DO UŻYTKU
SZYBOWEGO
POUENIE

Egz. nr 1

IM. GENERAŁA BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

4 (50)

AKCJI W UM
SZYBOWY SZCZEGÓLNIE
KADRE SZTABU GENERALNEGO
gen. Karol K. Świerczewski

01/39027

~~01/39027~~

WARSZAWA ■ SIERPIEŃ ■ 1976

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni Karola Świerczewskiego

DO UŻYTKU
SZKIBOWEGO

POCZTA

Egz. nr 1

Amel. pt 12657

BIULETYN KOMITETU PARTYJNEGO
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni K. Świerczewskiego

Nr 4 /50/

BIBLIOTEKI SZKOLENIOW
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

39027

W A R S Z A W A

sierpień

1976 rok

SPIS TREŚCI:

1. Wystąpienie Z-cy K-ta ds. politycznych z okazji zakończenia roku szkolenia partyjnego w uczelni.....	3
2. Wyciąg z rozkazu specjalnego Komendanta w sprawie zakończenia szkolenia partyjnego w roku szkolnym 1975/76.	13
3. Ocena szkolenia partyjnego w roku szkolnym 1975/76....	15
4. Sprawozdanie z działalności Komitetu Osiedlowego ASG WP za okres od 8.1.74 r. do 27.5.76 r.	21
5. Sprawozdanie z działalności Zespołu Kontroli Społecznej ASG WP za I półrocze 1976 roku.....	28
6. Informacja o stanie dyscypliny i wynikach pracy nad jej umacnianiem w ASG WP za okres od 1.1.76 r. do 30.6.76 r.	30
7. Informacja o wzroście szeregów partyjnych w I półroczu 1976 r.	33
8. Ocena rozmów indywidualnych prowadzonych z członkami partii przez Egzekutywę KP PZPR ASG WP i Komitety POP w roku akademickim 1975/76.....	36

WYDZIAŁ POLITYKI
KATEDRA WYCHOWANIA
POLITYCZNEGO
1976

WYSTĄPIENIE

Zastępcy Komendanta ds. politycznych z okazji
zakończenia roku szkolenia partyjnego w uczelni

TOWARZYSZE !

Miniony rok szkolenia partyjnego rozpoczynaliśmy w atmosferze wysokiej aktywności społeczno-politycznej naszego kolektynu akademickiego, przygotowującego się do VII Zjazdu Partii, kończymy go dziś, podsumowaniem 5 lat studiów.

W tych warunkach rosła społeczna rola i ranga pracy ideowo-politycznej, w tym również szkolenia partyjnego jako integralnej części systemu ideowo-wychowawczego Sił Zbrojnych PRL.

Nasze wysiłki w tym zakresie nakreślił VII Zjazd Partii - warunkiem bowiem skutecznego wprowadzania w życie programu partii jest wysoki poziom świadomości ideowej każdego towarzysza, jego oparte na rozumnych i emocjonalnych przesłankach zaangażowanie w realizację zadań dynamicznego i wszechstronnego rozwoju kraju.

Istotnym elementem określającym rolę pracy ideowo-politycznej w okresie dynamicznego budownictwa socjalizmu jest też wzrost znaczenia motywacji ideologicznych, etycznych i moralnych - jako czynników, które współwyznaczają postępowanie ludzi i ich codzienne postawy. Stąd nasza troska o wysoką jakość i szeroki zasięg ideowo-wychowawczego oddziaływania.

Marxizm-leninizm jest siłą napędową rewolucyjnego przekształcania świata, likwidacji wyzysku i ucisku społecznego, budowania społeczeństwa wysoko rozwiniętej cywilizacji technicznej, sprawiedliwych stosunków społecznych i wszechstronnie rozwiniętego, uspołecznionego człowieka. W naszych warunkach, ideologia jest ważkim instrumentem doskonalenia istniejącej rzeczywistości, dynamizowania rozwoju społeczno-ekonomicznego.

TOWARZYSZE !

Socjalistyczne stosunki społeczne panujące w kraju, sukcesy w budownictwie materialnej bazy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego, coraz pełniejsze zaspokajanie potrzeb życiowych ludzi pracy - stwarzają obiektywne możliwości pełnego rozwoju ludzkiej aktywności, ale prawda jest i to, że możliwości te nie realizują się automatycznie.

Pełne uruchomienie jakościowych czynników dalszego rozwoju, wykorzystanie wszystkich naukowo-technicznych przesłanek naszej

strategii rozwojowej warunkuje dziś i w coraz większym stopniu warunkować będzie w przyszłości, działalność w sferze socjalistycznego wychowania. Potrzebne jest stałe oddziaływanie na świadomość ludzi. Kształtując twórcze postawy, zwalczając bierność, samozadowolenie i egoizm, musimy jednocześnie upowszechniać taki model życia, który łączy w sobie naturalne dążenie człowieka do zaspokajania indywidualnych potrzeb i aspiracji - z działalnością dla dobra socjalistycznego społeczeństwa.

Ideologiczna dojrzałość społeczeństwa określa także formy i treść demokracji socjalistycznej, wartość stosunków międzyludzkich, tempo realizacji socjalistycznego ideału sprawiedliwości społecznej. Zdajemy sobie jednak sprawę z tego, że dążenia te uwieńczone zostaną pełnym powodzeniem wówczas, gdy uda nam się zaszczepić zrozumienie leninowskich norm współżycia społecznego, znajomość i przestrzeganie w partii i społeczeństwie zasad centralizmu demokratycznego, które są jednością praw i obowiązków obywateli socjalistycznego państwa.

Wzmagając ofensywę ideologiczną mamy również na uwadze zmiany zachodzące w sytuacji międzynarodowej. Pokojowe współistnienie państw o odmiennych ustrojach społeczno-politycznych, otwierając możliwość wyeliminowania wojen jako narzędzia rozstrzygnięcia sporów między narodami, nie likwiduje występujących między nimi różnic ideologicznych. Wprost przeciwnie. Właśnie dlatego, że pokojowe współistnienie - dzięki wszechstronnej sile i polityce socjalizmu - staje się faktem, rozszerza się zakres konfrontacji ideologicznej.

W obecnej sytuacji międzynarodowej ulegają zmianie jedynie formy walki klasowej, zmienia się jej płaszczyzna, natomiast sama walka nie wygasa. Jej punkt ciężkości przesunął się w sferę ideologii, kultury i moralności.

Burżuazyjni teoretycy starają się przeformować własną interpretację procesów odprężeniowych. Wrogie ośrodki dywersji ideologicznej nadal rozwijają oszczerczą kampanię propagandową przeciwko Związkowi Radzieckiemu, Polsce i innym krajom socjalistycznym licząc na osłabienie socjalizmu, stępienie jego rewolucyjnych treści, powaśnienie narodów, pomniejszenie ich dorobku osiągniętego pod kierownictwem partii komunistycznych.

Wyrazna jest również zbieżność dywersyjnych działań ideologicznych imperializmu z ruchami lewackimi, z maoistowską

próbą objaśniania świata i jego konfliktów, z aktywnością wciąż jeszcze silnych i wpływowych sił zimnowojennych i rewizjonistycznych. Płaszczyzna konfrontacji ideologicznej dwóch systemów społeczno-politycznych znacznie się poszerzyła, a walka klasowa skomplikowała.

W tej sytuacji każdemu członkowi partii i aktywiście społecznemu, każdemu obywatelowi, a zwłaszcza nam żołnierzom zawodowym potrzebna jest gruntowna znajomość mechanizmów rozwoju społecznego, marksistowskiej metodologii badania i interpretowania zjawisk i procesów politycznych.

Na nas, ludzi w mundurach szczególnie spoczywa zarówno partyjny, jak i służbowy obowiązek klasowego oświeclania procesów odprężeniowych, pogłębianie czujności i świadomości obronnej, ukazywanie zagrożeń, demaskowanie sił wrogich socjalizmowi, stałe wzbogacanie treści i metod działania ideowo-wychowawczego.

Działanie to powinniśmy coraz ściślej zespalać z potrzebami kształcenia wysoko kwalifikowanych kadr dowódczo-sztabowych tak, aby każdy nasz słuchacz, każdy absolwent posiadał głębokie przekonanie, że tylko trwałe i zespolony wysiłek wspólnoty krajów socjalistycznych, ich potencjał ekonomiczny i obronny stanowią gwarancję pogłębiania procesów odprężeniowych i pokojowego bytu naszych narodów.

U źródeł wzrostu znaczenia działalności ideowo-politycznej leżą również przyczyny wewnętrzne.

Nie trzeba chyba w tym środowisku specjalnie podkreślać, że problem przekształcania świadomości ludzkiej jest najtrudniejszym zadaniem wychowawczym. Łatwiej - jak mówił Lenin - dokonać rewolucji niż przeobrazić świadomość ludzką, która z reguły nie nadaje za przemianami w bycie społecznym. Ponadto, ze względu na swoistości historyczne naszego kraju świadomość społeczna jest jeszcze pod wieloma względami zróżnicowana. Jednakże w wyniku głębokich przeobrażeń w stosunkach społecznych, zmiany charakteru państwowości polskiej, zdecydowana część naszego społeczeństwa nie tylko afirmuje nowy ustrój, ale aktywnie uczestniczy w budowie rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego.

socjalistyczne wartości i materializować je we wzorowym wykonaniu obowiązków służbowych i partyjnych.

Umiejętne zespalanie treści historycznych z obecnymi, dialektyczne ich ujmowanie - oto obecny i perspektywiczny kierunek kształtowania postaw patriotycznych i internacjonalistycznych.

Jednak postawy takie nie rodzą się automatycznie. Zapewnia je praca ideowo-wychowawcza, w której wiodącą rolę spełnia szkolenie, które stanowi wysoce funkcjonalny system w procesie kształtowania świadomości socjalistycznej i utrwalania zawartości ideowo-moralnej naszej akademickiej społeczności.

Nieprzypadkowo przywiązujemy tak dużą wagę do ciągłości i funkcjonalności procesu szkolenia ideowo-politycznego. Jak wiadomo, w warunkach burzliwego rozwoju nauki i techniki, wobec szybkiej dynamiki zjawisk społeczno-politycznych zarówno w kraju, jak i na świecie - wiadomości zdobyte w toku studiów ulegają szybkiej dezaktualizacji. Stąd, dla skutecznej realizacji naszych zadań, dla pełnego zrozumienia złożonej współczesności i zajęcia właściwej postawy w ideowej i klasowej walce o nasze miejsce w świecie, niezbędna jest rozległa wiedza oraz kultura osobista. Dlatego też odbiorowi napływających informacji towarzyszyć musi refleksja, oparta na marksistowsko-leninowskiej teorii i klasowej analizie zjawisk.

TOWARZYSZE !

Całokształt realizowanych przez nas zamierzeń ideowo-politycznych i szkoleniowo-wychowawczych daje dobre rezultaty. Świadczą o tym osiągnane przez nas wyniki we wszystkich dziedzinach naszego akademickiego życia i działania.

Naszą kadrę, słuchaczy i pracowników cywilnych oraz żołnierzy służby zasadniczej cechuje wysoka ideowość i pryncypialność, a także wysokie zaangażowanie w realizacji zadań służbowych i partyjnych. Wysoka ofiarność społeczna dokumentowana „Czynem partyjnym” oraz innymi rozlicznymi pracami społecznymi na rzecz rozbudowy bazy szkoleniowej i wypoczynkowo-sportowej daje nam wysoką ocenę zarówno u naszych przełożonych, jak i w całej społeczności wojskowej.

Również wskaźniki formalno-liczbowe, jak np. średnia 4,40 ze szkolenia ideowo-politycznego za ubiegły rok, daje nam jak najlepsze świadectwo.

Niemniej jednak nie możemy zamykać oczu na występujące tu i ówdzie braki i niedostatki w tej materii.

Oto nie zawsze wysokie efekty ideowo-polityczne materializują się we właściwych postawach i wysokiej dyscyplinie niektórych naszych towarzyszy spośród kadry, słuchaczy czy żołnierzy służby zasadniczej.

W 1975 roku zanotowaliśmy aż 231 przypadków naruszenia dyscypliny, w tym 4 kadry, 11 słuchaczy. Członków partii, którzy naruszyli dyscyplinę w ubiegłym roku było 15.

W pierwszym półroczu tego roku mamy już - tylko spośród kadry - 9 przypadków naruszenia dyscypliny, w tym 3 to członkowie PZPR.

Ta rozbieżność między poziomem szkolenia ideowo-politycznego a poziomem dyscypliny niektórych towarzyszy musi budzić niepokój.

Oczywiście nie zawsze można wyprowadzać bezpośrednią zależność między poziomem szkolenia ideowo-politycznego, a innymi dziedzinami życia wojskowego. Niemniej jednak świadomość jest najtrwalszą podstawą mocnej dyscypliny, a proces kształtowania dyscypliny rozgrywa się także w sferze świadomościowej, stąd stan dyscypliny jest również miernikiem efektywności ideowowychowawczego działania.

Dyscyplina jest również kategorią polityczną. Jej ranga społeczna nieustannie wzrasta. Toteż uruchomienie wszystkich rezerw ideowowychowawczych na rzecz poprawy dyscypliny wydaje się być sprawą ważną i pilną.

Zgodność teorii i praktyki - to jednocześnie przestrzeganie w codziennym życiu wymogów wynikających ze Statutu PZPR, naszych regulaminów wojskowych oraz "Zasad etyki ..." i "Obyczajów ..." żołnierzy zawodowych. Na tym tle w bieżącym roku zanotowaliśmy u niektórych towarzyszy rozdźwięk między deklarowanymi poglądami a konkretnym postępowaniem.

Mam tu na myśli daleko idący niedostatek oddziaływania na własne rodziny przez niektórych towarzyszy, przejawem czego było zniszczenie przez dzieci tych oficerów flag na terenie ASG WP oraz dwulicowość niektórych towarzyszy w sprawach światopoglądowych. W stosunku do tych towarzyszy wyciągnięto wnioski służbowe i partyjne, ale zdarzenia te obciążają nasze konto, ujawniając istotną lukę między deklaracją a praktycznym postępowaniem. Dodatkowym szczegółem tej sprawy jest fakt, że nie -

k którzy spośród tych towarzyszy - to byli słuchacze WUML osiąga-
jący dobre i bardzo dobre wyniki w czasie studiów.

Również w naszym środowisku notujemy przejawy niezrozumie-
nia niektórych aspektów polityki gospodarczej partii i państwa
mimo iż temu zagadnieniu poświęcamy wiele uwagi.

Sądzę, że jest to - między innymi - wynikiem niedostatku
wyszkolenia ekonomicznego. Dlatego będziemy nadal przejawiali
troskę o dalsze systematyczne upowszechnianie wiedzy ekonomicz-
nej wśród kadry i słuchaczy Akademii przez rozbudowę Wydziału
Ekonomicznego WUML, bowiem znajomość mechanizmów ekonomicznych
pozwoli lepiej zrozumieć nie tylko należności społeczne, ale i
zobowiązania, jakie z tego tytułu wynikają dla każdego obywatela.

W naszej działalności ideowo-wychowawczej będziemy nadal
dużą wagę przywiązywali /o czym już mówiłem w czasie „Sejmiku
kultury”/ do upowszechniania i wdrażania socjalistycznych wzor-
ów kultury. Kultura stanowi bowiem obszar ścierania się róż-
nych i często przeciwstawnych wartości ideowych i politycznych.
W tej sferze toczy się walka o model człowieka, o uznawany i
akceptowany system wartości ideowo-etycznych, postawę moralną
ludzi, o jakość życia.

W tym celu zamierzamy w bieżącym roku szkolenia partyjnego
otworzyć nowy kierunek WUML - Wydział Kultury i Estetyki. Na
tym kierunku studiów widzielibyśmy przede wszystkim oficerów
trudniących się zawodowo upowszechnianiem kultury w naszym
środowisku oraz kierowników grup taktycznych odpowiedzialnych
za działalność ideowo-wychowawczą wśród słuchaczy. Chętnie bę-
dziemy widzieli również pozostałą kadre i pracowników cywilnych.

Jesteśmy przekonani, że studia w tym kierunku będą istotną
pomocą w intensyfikacji procesu upowszechniania szeroko pojętej
kultury w naszej uczelni, a uczestnikom tych studiów przyniesie
osobistą satysfakcję zdobyta tą drogą wiedza, jakże przecież
przydatna w codziennym życiu.

TOWARZYSZE !

Kończący się rok szkolenia partyjnego zamyka również naszą
pięcioletką w tym zakresie.

Różnorodność form i profili kształcenia partyjnego - po-
cząwszy od Kół Wiedzy o Partii, poprzez studia specjalistyczne
aż po Wieczorowy Uniwersytet Marksizmu-Leninizmu - pozwoliło

na wydatne zwiększenie liczby jego uczestników oraz zdynamizowanie samego procesu szkolenia członków i kandydatów partii.

Aktualnie szkoleniem partyjnym obejmujemy prawie 100% członków i kandydatów partii akademickiej organizacji partyjnej oraz aktyw Związku Socjalistycznej Młodzieży Polskiej, działający w pododdziałach zabezpieczenia.

Efektom dwuletniej nauki w KWOP - jest - dalszy wzrost świadomości socjalistycznej młodych członków i kandydatów partii, jak również aktywistów ZSMP, przejawiający się we wzroście zaangażowania w służbie i pracy społecznej oraz wyższych wynikach w szkoleniu bojowym i politycznym. Zaznacza się również wyraźny wpływ tego szkolenia we wzroście szeregów partyjnych w tym środowisku. Dla przykładu podam, że w okresie od października ubiegłego roku do 15 czerwca bieżącego roku przyjęto 12 żołnierzy na kandydatów PZPR.

Szczególne uwagę przywiązujemy do najwyższej formy szkolenia partyjnego, jaką jest Wieczorowy Uniwersytet Marksizmu-Leninizmu. Jego rolę w systemie ideowo-politycznego działania scharakteryzował Szef Głównego Zarządu Politycznego Wojska Polskiego, Wiceminister Obrony Narodowej gen. broni Włodzimierz SAWCZUK na dorocznej odprawie kierowniczej kadry wojska, mówiąc: ... „Dążymy do tego, by maksymalna ilość członków partii - oficerów ukończyła w tym pięcioleciu studia na odpowiednich wydziałach WUML. Duże znaczenie przywiązujemy do studiów na Wydziałach: ekonomicznym, religioznawczo-etycznym oraz kultury i estetyki. Należy też tworzyć atmosferę zachęty do podejmowania studiów na kolejnym - drugim czy trzecim wydziale WUML ...”

Filia WUML - działająca przy naszej uczelni od kilku lat, może się szczycić okazałym dorobkiem w minionym pięcioleciu. Ogółem w latach 1971-1975 studiami objęto ponad 320 towarzyszy co stanowi około 25% członków partii kadry i pracowników cywilnych ASG WP. W tym samym czasie ukończyło studia 239 towarzyszy, a 33 kontynuuje je, co daje 85% sprawności kształcenia.

Jest to liczny i cenny zastęp "wykształconych marksistów" stanowiący główne źródło społecznych pracowników frontu ideologicznego. Ich wiedza, hart ideowy oraz pogłębione umiejętności dydaktyczne są z powodzeniem wykorzystywane do wyjaśnienia linii i polityki partii i rządu w lektoracie partyjnym Akademii, zarówno dla potrzeb wewnętrznych, jak również w kontaktach z za-

łogami zakładów pracy i młodzieżą szkolną.

Inne, mniej wymierne efekty studiów - to pogłębiona marksistowska metodologia badań, wykorzystywana w pracy naukowo-badawczej i dydaktyczno-wychowawczej nauczycieli akademickich - absolwentów WUML.

Miarą wartości a zarazem rangi studiów na WUML jest również to, że kierownictwo MON uznaje je za jedną z form podnoszenia kwalifikacji zawodowych kadry, dając temu wyraz w takim dokumencie, jak „Zasady działania kadrowego” w Siłach Zbrojnych PRL.

Wysokie są również wyniki tegorocznych egzaminów końcowych i przejściowych na wszystkich wydziałach WUML. Średnia ocena ze wszystkich egzaminów wynosi 4,64 z tym, że najwyższe oceny uzyskał towarzysze z filozofii i teorii wychowania wojskowego, gdzie średnia zbliżona jest do 5,00. Cieszymy się z tak wysokich wyników, świadczą one o wysokim zaangażowaniu słuchaczy w zdobywaniu wiedzy, a także rzetelnym opanowaniu materiału przewidzianego programem studiów.

Godną naśladowania jest również postawa wielu towarzyszy, którzy podjęli studia na drugim lub trzecim wydziale WUML - do nich należą tow. Józef BROCKI, tow. Wiesław BARTOCHOWSKI oraz tow. Wiesław KAMODA.

TOWARZYSZE !

Obok tych niewątpliwie wysokich i cennych osiągnięć, o których mówiłem wyżej, mamy też braki i mankamenty. Zaliczyłbym do nich przede wszystkim niezbyt jeszcze wysoką frekwencję i dyscyplinę studiów. Około 15% towarzyszy rozpoczynających je, już na pierwszym roku przerywa naukę. Mamy i takich towarzyszy /szczególnie z Katedry Taktyki Ogólnej i pododdziałów zabezpieczenia/, którzy już po raz trzeci zaczynają studia - ale już na pierwszym roku rezygnują. Najczęściej taka decyzja jest motywowana brakiem czasu i nadmiernym obciążeniem obowiązkami służbowymi. Na pewno jest w tym sporo prawdy. Niemniej jednak uważamy, że taka postawa wynika również z braku konsekwencji zainteresowanych oraz liberalizmu Podstawowych Organizacji Partyjnych, które skierowały ww. towarzyszy na studia WUML. A trzeba pamiętać, że około 2/3 zajęć odbywa się w godzinach służbowych, co przecież wydatnie zmniejsza obciążenie czasu wolnego słuchaczy. Stąd niezrozumiałe jest to, że tylko 11 słuchaczy I roku wydziału

ekonomicznego przystąpiło do egzaminów w b. roku. Sytuacja ta musi ulec zmianie w przyszłym roku szkolnym - oczywiście na lepsze.

W ubiegłym roku szkolnym - po raz pierwszy - wprowadziliśmy zasadę, że absolwenci kursu pedagogizacji młodej kadry naukowo-dydaktycznej przechodzą na II rok wydziału pedagogiczno-psychologicznego. Próba ta uwieńczona została pełnym powodzeniem, a 10 towarzyszy z tej grupy otrzymuje w dniu dzisiejszym dyplomy ukończenia WUML.

Wyniki uzyskane przez tych towarzyszy są wysokie i wskazują na słuszność stosowania powyższej zasady.

TOWARZYSZE !

Na zakończenie pragnę jeszcze raz w imieniu Komendy i Komitetu Partyjnego złożyć serdeczne gratulacje tegorocznym absolwentom, a szczególnie tym, którzy studia ukończyli z wyróżnieniem. Do nich należą:

- na wydziale ekonomicznym:

tow. GRABARSKI Aleksander
tow. MACKIEWICZ Józef

- na wydziale pedagogiczno-psychologicznym:

tow. GOCAJNA Jan
tow. KALINOWSKI Henryk
tow. OLEKSIŃSKI Stanisław
tow. ŚWIRSKI Waldemar

Tą drogą składam również wyrazy uznania wykładowcom szkolenia partyjnego, którzy nie szcędząc swojego wysiłku starali się przekazać słuchaczom jak najlepiej, jakże bogatą i rozległą, a jednocześnie niełatwą marksistowsko-leninowską wiedzę.

W Y C I - A G

z rozkazu specjalnego Komendanta
w sprawie zakończenia szkolenia partyjnego
w roku szkolnym 1975/76

Prowadzone w roku szkolnym 1975/76 szkolenie partyjne miało istotne znaczenie w upowszechnianiu podstawowych treści marksizmu-leninizmu i polityki Partii. W sposób zasadniczo pomogło w przyswojeniu i zrozumieniu treści zawartych w dokumentach przyjętych przez VII Zjazd PZPR. Przyczyniło się do ugruntowania ideowych i zaangażowanych postaw jego uczestników, do pogłębienia ich wiedzy politycznej.

W związku z zakończeniem roku szkolenia partyjnego serdecznie gratuluję jego uczestnikom uzyskanych rezultatów i życzę aktywnego ich wykorzystania w działalności ideowo-wychowawczej.

Najwyższą i wiodącą formą szkolenia partyjnego były studia na Wieczorowym Uniwersytecie Marksizmu-Leninizmu, na które uczęszczało 104 towarzyszy wzbogacając - równoległe z pracą zawodową - swoją wiedzę w zakresie teorii i praktyki marksizmu-leninizmu, niezbędną w działalności każdego pracownika naszej Uczelni.

W oparciu o akt promocyjny Stożecznego Ośrodka Nauk Politycznych i Wojskowych stwierdzam, że w roku szkolnym 1975/76 2-letnie studia na WUML ukończyło 24 oficerów i prac. cywilnych.

Za aktywny udział w organizacji i prowadzeniu szkolenia partyjnego w roku szkolnym 1975/76 udzielam pochwały:

1. Tow. Stanisławowi BARTUSZKOWI
2. Tow. Julianowi CZAJOROWI
3. Tow. Jerzemu DWORNIAKOWI
4. Tow. Emilowi MAZUROWI
5. Tow. Czesławowi ŁUSZCZYNIĘ
6. Tow. Stefanowi WASILEWSKIEMU
7. Tow. Henrykowi MAJEWSKIEMU
8. Tow. Kazimierzowi GŁODOWSKIEMU
9. Tow. Franciszkowi PASZKOWSKIEMU
10. Tow. Bolesławowi JEDLIŃSKIEMU

Niżej wymienionych absolwentów WUML - za uzyskanie najlepszych wyników wyróżniam nagrodą rzeczową:

1. Tow. Aleksandra GRABARSKIEGO
2. Tow. Józefa MACKIEWICZA
3. Tow. Jana GOCAJNĘ
4. Tow. Henryka KALINOWSKIEGO
5. Tow. Stanisława OLEKSIŃSKIEGO
6. Tow. Waldemara ŚWIRSKIEGO

OCENA SZKOLENIA PARTYJNEGO

w roku szkolnym 1975/76

Kierując się postanowieniami Statutu PZPR, że obowiązkiem członka partii jest poznawać i zgłębiać zasady marksizmu-leninizmu oraz zagadnienia polityki partii, a także wytycznymi Szefa GZP WP w sprawie działalności szkoleniowo-propagandowej w Siłach Zbrojnych PRL Komitet Partyjny ASG WP opracował szeregowy plan szkolenia partyjnego, którym objął wszystkich członków i kandydatów partii i prowadził je w następujących zorganizowanych formach:

- a/ Wieczorowy Uniwersytet Marksizmu-Leninizmu.
- b/ Studium Wiedzy o Partii.
- c/ Koła Wiedzy o Partii.

I. Studia WUML prowadzone były na trzech wydziałach:

- filozoficzno-socjologicznym - I rok
- ekonomicznym - I i II rok
- pedagogiczno-psychologicznym - II rok

Ogółem studiami WUML objęto 104 towarzyszy - z tego na I roku 53 - i na II roku 51 -.

Program I i II roku studiów został zrealizowany w 100%. Dyscyplina studiów kształtowała się w zasadzie na poziomie zadowalającym. Słuchacze korzystali z obowiązującej literatury źródłowej i aktywnie uczestniczyli w dyskusjach na zajęciach seminaryjnych. Pewne kłopoty sprawiała frekwencja na zajęciach, szczególnie na I roku ekonomicznym.

II rok studiów ukończyło 100% słuchaczy, tj. 51 towarzyszy, z tego 16 na wydziale ekonomicznym i 35 na wydziale pedagogiczno-psychologicznym. Przeprowadzone egzaminy wykazały dobre opanowanie przewidzianego programem studiów materiału, a średnia ocen wyniosła 4,63 /wydz. ekonom. 4,43, wydz. pedagog.-psych.- - 4,82/.

Oceny najwyższe /ogólna średnia 5.00/ uzyskali:

- na wydziale ekonomicznym

1. Tow. BORZĘCKI Mieczysław
2. Tow. GRABARSKI Aleksander
3. Tow. MACKIEWICZ Józef

- na wydziale pedagogiczno-psychologicznym:

1. Tow. BOJKO Włodzimierz
2. Tow. GOCAJNA Jan
3. Tow. JAKUBCZAK Stanisław
4. Tow. JASINIEWSKI Henryk
5. Tow. JEDLIŃSKI Bolesław
6. Tow. KAMIŃSKI Jerzy
7. Tow. IZYDOREK Wacław
8. Tow. KISIEL Władysław
9. Tow. KALINOWSKI Henryk
10. Tow. KOZIARSKI Marian
11. Tow. KWIATKOWSKI Przemysław
12. Tow. OLEKSINSKI Stanisław
13. Tow. STARUCH Zenon
14. Tow. ŚWIRSKI Waldemar
15. Tow. SZWARC Adam
16. Tow. TORUŃ Mieczysław
17. Tow. ZABŁOTNI Józef
18. Tow. WOLAK Edward
19. Tow. ZAPAŁA Lucjan

Najniższą średnią /3,75/ uzyskał Tow. WOJCIECHOWSKI Henryk /wydz. ekonom./, który zdał egzamin z wybranych problemów wiedzy o partii na ocenę dostateczną.

I rok studiów ukończyło 33 towarzyszy, tj. 62,26%, z tego 22 na wydziale filozoficznym /81,48%/ i 11 na wydziale ekonomicznym /42,31%/.

Tak niska sprawność studiów, szczególnie na wydziale ekonomicznym, spowodowana była rezygnacją kilkunastu towarzyszy z ich kontynuowania z uwagi na trudności w zrozumieniu programowego materiału wynikające z braku odpowiedniego przygotowania ogólnego, bądź też z innych przyczyn.

Tak niska sprawność studiów dowodzi, że rekrutacja przez POP kandydatów na WUML nie była poparta odpowiednią znajomością możliwości każdego z nich. Również po rozpoczęciu studiów komitety POP zbyt mało czyniły, by zakwalifikowani kandydaci kontynuowali naukę.

Towarzysze, którzy ukończyli I rok studiów, wykazali się dobrą znajomością obowiązującego programowego materiału i uzyskali na egzaminach ocenę średnią 4,65. Przebieg egzaminów i jego wyniki są odzwierciedleniem sprawnego przebiegu procesu szkolenia oraz dużej aktywności i pracowitości jego uczestników. Towarzysze traktowali swe uczestnictwo w szkoleniu jako formę rzeczywistego podnoszenia kwalifikacji. Wyróżniającymi się aktywnością na zajęciach uczestnikami szkolenia byli szczególnie towarzysze: Henryk KITKOWSKI, Michał ZAKRZEWSKI, Marian ROMATOWSKI, Kazimierz NAWROCKI, Józef KIEŁB, Wiesław BARTOCHOWSKI, Wiesław KAMODA.

Wyniki egzaminów wskazują, że zakwalifikowani na drugi rok studiów towarzysze w pełni wywiążą się z zadań wynikających z programu studiów.

Dużo troski o właściwy poziom zajęć na WUML-u i ich organizację wykazali wszyscy wykładowcy oraz nieetatowy jego kierownik mjr Bolesław JEDLIŃSKI.

II. Studium Wiedzy o Partii

Tą formą szkolenia partyjnego objęci zostali kandydaci i członkowie partii, żołnierze zawodowi i prac. cywilni o krótkim stażu członkowskim. Łącznie grupa ta liczyła 21 towarzyszy, z czego 6 - było obecnych na ponad 50% zajęć, a 4 uczestniczyło w 2-3 zajęciach, 11 towarzyszy w ogóle na zajęcia nie przybywało. Fakt ten dowodzi o niedostatecznym zainteresowaniu tą formą szkolenia nie tylko jego uczestników, ale również właściwych komitetów POP, których obowiązkiem jest czuwanie nad podnoszeniem wiedzy marksistowsko-leninowskiej i poziomu ogólnego członków i kandydatów partii.

Program szkolenia obejmował 9 tematów z zakresu podstawowych problemów statutu, programu i polityki PZPR i został zrealizowany.

III. Koła Wiedzy o Partii

Szkolenie partyjne w Kołach Wiedzy o Partii prowadzone było w dwóch grupach i obejmowało żołnierzy służby zasadniczej. W grupie pierwszej prowadzonej przez tow. PANECKIEGO, szkoleniem objęto młodych stażem członków i działaczy ZSMP oraz kandydatów PZPR. W grupie drugiej prowadzonej przez tow. NOWAKOWSKIEGO, uczęszczali na szkolenie działacze organizacji młodzieżowej i młodzi stażem członkowie partii.

Ogółem tą formą szkolenia partyjnego objęto 166 osób. Zasadniczym mankamentem była tutaj niska frekwencja nie przekraczająca w zasadzie 50% stanu szkolonych. Czynnione wysiłki w celu jej poprawienia, m.in. dwukrotne powtarzanie jednego tematu, nie przyniosły spodziewanego rezultatu z uwagi na liczne zajęcia służbowe szkolonych.

Program zajęć został w pełni zrealizowany, a omawiane tematy spotkały się z dużym zainteresowaniem.

Mimo stwierdzonych braków szkolenie spełniało określone zadanie, dowodem czego jest m.in. przyjęcie na kandydatów PZPR 12 spośród szkolonych aktywistów młodzieżowych.

Wszyscy członkowie partii nie objęci zorganizowanymi formami szkolenia partyjnego zobowiązani zostali do samodzielnego dogłębnego przestudiowania i gruntownego przyswojenia treści Wytocznych na VII Zjazd oraz materiałów VII Zjazdu Partii. O zrealizowaniu tego zadania świadczyły aktywne dyskusje na zajęciach seminaryjnych organizowanych na ten temat przez komitety POP oraz na konferencjach ideowo-teoretycznych kadry dydaktyczno-naukowej.

Dla członków komitetów podstawowych organizacji partyjnych i grupowych partyjnych organizowane było raz na kwartał całodniowe szkolenie teoretyczno-metodyczne, obejmujące aktualne zadania w pracy partyjnej i wybrane problemy VII Zjazdu PZPR, XXV Zjazdu KPZR i III Plenum KC PZPR. Omawiane były również niektóre zagadnienia działalności wewnątrzpartyjnej.

Zespół lektorski szkolony był każdorazowo przed wyjazdem na spotkania z ludnością cywilną z okazji rocznicy wyzwolenia Warszawy, Dnia Wojska Polskiego, rocznicy zwycięstwa nad faszyzmem. Lektorzy nasi wyjeżdżali również z referatami na wybrane zagadnienia VII Zjazdu PZPR i inne aktualne tematy. Szkolenie miało charakter teoretyczno-metodyczny i pomagało lektorom przygotować się do spotkań w terenie.

Celem zapoznania członków i kandydatów partii z węzłowymi problemami aktualnej polityki partii i pogłębienie ich wiedzy w tym zakresie oraz przedyskutowania niektórych zagadnień ideologicznych, politycznych czy ekonomicznych organizowane były we wszystkich POP zebrania na tematy ideologiczne. Głównymi tematami tych zebrań były: Wytoczne na VII Zjazd oraz wybrane zagadnienia VII Zjazdu PZPR, materiały II i III Plenum KC PZPR,

wybory do Sejmu PRL i wojewódzkich Rad Narodowych, zmiany w Konstytucji PRL, międzynarodowe znaczenie XXV Zjazdu.

Mimo pewnej poprawy zebrania POP podejmujące problemy ideologiczne, polityczne czy gospodarcze są jeszcze mało aktywne i niejednokrotnie ograniczają się do wysłuchania referatu. Świadczy to o niedostatecznym ich przygotowaniu i nie zawsze zgodnym z zainteresowaniem wyborem tematu zebrania.

W programach wszystkich form szkolenia partyjnego uwzględnione zostały szeroko materiały VII Zjazdu Partii i III Plenum KC PZPR.

Należy podkreślić, że szkolenie partyjne prowadzone było systematycznie /szczególnie na WUML-u/, na właściwym poziomie merytorycznym i organizacyjnym i spełniło zakładane cele. W sposób istotny przyczyniło się do pogłębienia i wzbogacenia wiedzy ideowo-politycznej członków i kandydatów partii oraz aktywu młodzieżowego uczestniczącego w tym szkoleniu.

Szkolenie partyjne było istotną częścią składową szerokiej działalności szkoleniowo-propagandowej prowadzonej w okresie przygotowani, obrad i po VII Zjeździe PZPR oraz w związku z wyborami do Sejmu PRL i Wojewódzkich Rad Narodowych i miało swój udział w umacnianiu postaw ideowo-politycznych oraz świadomości socjalistycznej członków i kandydatów partii. Wyrazem tego była wysoka aktywność społeczno-polityczna i zawodowa, podejmowane i realizowane czyny i zobowiązania, uzyskiwane wyniki w realizacji codziennych obowiązków służbowych.

Szkolenie partyjne było przedmiotem ciągłej troski Komitetu Partyjnego ASG WP. Na posiedzeniach egzekutywy dokonywano okresowej analizy stanu szkolenia i jego wyników, a wypracowane wnioski były omawiane z sekretarzami POP. Egzekutywa organizowała narady z wykładawcami szkolenia partyjnego oraz wysłuchiwała uwag i propozycji uczestników szkolenia. Wynikłe problemy były podejmowane i rozwiązywane na bieżąco.

Wnioski i uwagi

1. Szkolenie partyjne pod względem merytorycznym, metodycznym i organizacyjnym prowadzone było na właściwym poziomie i spełniło postawione cele.
2. Więcej uwagi należy poświęcić doborowi kandydatów na słuchaczy WUML. Komitety POP winny rekomendować na studia tylko tych towarzyszy, którzy gwarantują, że sprostają stawianym tutaj wymaganiom.

3. Usprawnić organizacyjnie szkolenie na Studium Wiedzy o Partii i w Kołach Wiedzy o Partii. Zapewnić, by wszyscy uczestnicy tych form szkolenia partyjnego przestrzegali wymaganej dyscypliny. Wymagać od komitetów POP systematycznej kontroli dyscypliny szkoleniowej i poziomu opanowania przez członków i kandydatów partii przewidzianego programem materiału.

S P R A W O Z D A N I E

z działalności Komitetu Osiedlowego Akademii Sztabu
Generalnego WP za okres od 8 stycznia 1974 r.
do 27 maja 1976 r.

Zgodnie z zarządzeniem Ministra Obrony Narodowej nr 58/MON z dnia 13 lipca 1973 r. dotyczącego działalności samorządów mieszkańców w wojskowych budynkach mieszkalnych oraz na podstawie wytycznych Komendanta Akademii Sztabu Generalnego WP i organu partyjno-politycznego ASG WP, w miesiącu listopadzie 1973 r. i styczniu 1974 r. zostały przeprowadzone wybory do samorządu mieszkańców budynków mieszkalnych administrowanych przez Garnizonową Administrację Mieszkań nr 8.

W wyniku wyborów zostały powołane i ogłoszone w rozkazie Komendanta ASG WP nr 34 z dnia 11 lutego 1974 r. następujące organa samorządu mieszkańców:

I. Komitet osiedlowy w składzie:

1. Prezydium Komitetu.
  2. Sekcja gospodarki komunalno-mieszkańkowej i sanitarno-porządkowa.
  3. Sekcja pojednawcza.
  4. Sekcja bezpieczeństwa i porządku publicznego.
  5. Sekcja kulturalna i społeczno-wychowawcza.
  6. Komisja kontroli punktów handlowych i usługowych.
- Razem do komitetu osiedlowego wybrano 21 osób.

II. Komitety domowe:

1. Nr 1 w składzie 7 osób.
2. Nr 2 w składzie 8 osób.
3. Nr 3 w składzie 7 osób.
4. Nr 4 w składzie 9 osób.
5. Nr 5 w składzie 5 osób.
6. Nr 6 w składzie 10 osób.

Razem do komitetów domowych wybrano 46 osób.

Ogółem do samorządu mieszkańców wybrano 67 osób.

Komitet osiedlowy w swej działalności kierował się regulaminem samorządu mieszkańców, wytycznymi Komendanta ASG WP

i organu partyjno-politycznego uozelni oraz potrzebami mieszkań-
ców osiedla. W swej działalności współpracował z komitetami do-
mowymi i Garnizonową Administracją Mieszkań oraz komitetem osied-
lowym nr 4 Rembertów.

Podstawę działalności komitetu osiedlowego stanowiły roczne
plany pracy uwzględniające sposób realizacji ważniejszych zamie-
rzeń przy udziale mieszkańców.

Do zasadniczych kierunków działania komitetu osiedlowego
w okresie trwania kadencji należy zaliczyć:

1. Współdziałanie w programowaniu i zapewnieniu poprawy warunków
mieszkańców i wyglądu zewnętrznego osiedla w oparciu o ini-
cjatywy realizowane w czynnie społecznym.
2. Organizowanie pracy społeczno-wychowawczej oraz umacnianie
wśród mieszkańców świadomości współgospodarzy osiedla.
3. Udział w kampaniach wyborczych do Sejmu Polskiej Rzeczypospo-
litej Ludowej i Rad Narodowych oraz w innych akcjach społeczno-
politycznych lub gospodarczych oraz popieranie działania
organizacji społecznych na terenie osiedla.
4. Sprawowanie społecznego nadzoru nad działalnością GAM oraz
współdziałanie i konsultowanie z GAM planów remontów, użytko-
wania pomieszczeń, instalacji i urządzeń technicznych, a tak-
że uzgadnianie planów poprawienia wyglądu zewnętrznego osiedla
itp.
5. Nadzór nad działalnością punktów handlowych i usługowych w
dziedzinie polepszenia zaopatrzenia i usług.
6. Kształtowanie aktywnych postaw mieszkańców w zakresie posza-
nowania mienia społecznego oraz przeciwdziałanie naruszaniu
norm prawnych, podnoszenie kultury współżycia mieszkańców,
udział w zwalczaniu alkoholizmu, a także podejmowanie działań
mających na celu zwalczanie ujemnych zjawisk w życiu młodzieży.
7. Pomoc w realizacji inicjatyw mieszkańców zmierzających do
poprawienia stanu i wyglądu osiedla w drodze czynów społecz-
nych.
8. Współpraca z Komisją Socjalno-Bytową i Komisją Kontroli Spo-
łecznej.

Społeczny charakter samorządu mieszkańców oraz zakres jego
działalności stanowi stałą i powszechną reprezentację mieszkańców.
Samorząd poprzez działalność społeczno-wychowawczą kształtuje so-

ocialistyczne stosunki współżycia w miejscu zamieszkania oraz zgodnie z programem socjalistycznego rozwoju kraju realizuje w trybie społecznym zadania związane z poprawą warunków bytowych i kulturalnych życia mieszkańców.

Przeprowadzone w miesiącu maju br. wybory nowych komitetów domowych oraz delegatów do komitetu osiedlowego, a także dyskusje na zebraniach i opinie mieszkańców, świadczą o pozytywnej działalności i właściwej pracy dotychczasowego samorządu mieszkańców.

Komitet osiedlowy sprawujący funkcjonalny i społeczny nadzór nad działalnością sześciu komitetów domowych opierał się na ich twórczym i w pełni zaangażowanym działaniu w trosce o poprawę warunków mieszkańców osiedla. Dobrze układająca się współpraca z komitetami domowymi i GAM, rozwiązywanie nieraz trudnych problemów i załatwianie spraw w trybie roboczym aktywizowało społeczne działanie mieszkańców.

Z dużą satysfakcją należy podkreślić znaczne zmiany, jakie nastąpiły w ostatnich dwóch latach na terenie naszego osiedla. Dotyczy to głównie elewacji budynków, gazyfikacji osiedla Polanka, budowy pawilonu handlowego i kasyna, naprawy instalacji kanalizacyjnej, poprawy nawierzchni dróg, urządzenia placów gier i zabaw, uporządkowania i zazielenienia terenu oraz właściwego zagospodarowania i wykorzystania pomieszczeń socjalnych. Niezależnie od powyższego, dla potrzeb mieszkańców ogromnym wysiłkiem przygotowano i wyposażono klub oraz stworzono możliwości korzystania z obiektów sportowych. Jest to rezultat troski o poprawę warunków mieszkańców osiedla w ramach realizowanych przez Komendę ASG WP zadań wynikających z perspektywicznego planu rozwoju ASG WP, a w tym również naszego osiedla. Jest to wysiłek ogromny, zważywszy na fakt niedoinwestowania osiedla w latach ubiegłych.

Osiedle nasze tak pod względem ilości mieszkańców, jak i ilości budynków mieszkalnych jest jednym z największych osiedli wojskowych w stolicy. Mimo występujących jeszcze niedociągnięć w dziedzinie stanu technicznego urządzeń socjalnych, osiedle nasze stanowi jednak z względu na jego położenie, układ architektoniczny i właściwe zagospodarowanie piękny obiekt osiedlowy. Posiada wszelkie warunki do zajęcia czołowego miejsca w trwającym konkursie o najpiękniejsze osiedle w stolicy.

W trosce o lepsze warunki i właściwe zagospodarowanie osiedla nie zabrakło wysiłku, inicjatyw i pomysłów naszych mieszkańców. Udział mieszkańców w czynach społecznych, prócz wartości materialnych, stanowi ogromną wartość społeczną. Utrwała poczucie odpowiedzialności i wrażliwości na zło i marnotrawstwo, kształtuje osobowość społeczną i pozytywne postawy we współżyciu mieszkańców. W okresie dwóch ostatnich lat mieszkańcy osiedla uczestniczyli w 5 sekcjach społecznych na rzecz osiedla w ogólnej ilości ponad 5000 rob./godzin.

W tej społecznie pozytywnej działalności samorządu mieszkańców ubiegłej kadencji pod względem sprawności działania i wyników pracy wyróżniły się komitety domowe i sekcje:

1. Komitet Domowy nr 4, którego przewodniczącym był płk Marian SZCZEPANIAK, a zastępcą płk Stanisław SEROCZYŃSKI.
2. Komitet Domowy nr 2, którego przewodniczącym był płk Mieczysław KOWALSKI, a zastępcą płk Zdzisław RĄCZKA.
3. Komitet Domowy nr 5, którego przewodniczącym był ppłk Władysław TUMKIEWICZ, a zastępcą ppłk Józef CIEŚLAK.
4. Sekcja kulturalna i społeczno-wychowawcza, której przewodniczącą była ob. Wanda SZUFLITA, a zastępcą płk Emil LASOTA.

W całokształcie działalności samorządu mieszkańców, bardzo ważną rolę odgrywa sprawność działania GAM i współpraca z tym organem. Garnizonowa Administracja Mieszkań mimo zmian organizacyjnych, jakie nastąpiły w 1976 r., a także związanych z tym nowych zasad działalności, ogromnym wysiłkiem realizowała zadania na rzecz polepszenia warunków mieszkańców. Zwiększyła się troska w dziedzinie załatwiania spraw mieszkańców, wzmocniono nadzór nad wykonawstwem prac remontowo-konserwacyjnych oraz wymagalność w stosunku do administratorów i gospodarzy domów mieszkalnych.

Personel GAM, doceniając rolę i społecznie pożyteczną działalność samorządu mieszkańców, udzielał pomocy komitetowi osiedlowemu i komitetom domowym w realizacji ich działalności. Na podkreślenie zasługuje pozytywna działalność GAM i współpraca szczególnie od początku bieżącego roku po zmianie na stanowisku kierownika GAM.

Mimo pozytywnych wyników w działalności samorządu mieszkańców opierającego swą działalność na aktywnym zaangażowaniu więk-

szości mieszkańców, w pracy tej wystąpiło szereg trudności powodowanych niewłaściwą postawą części mieszkańców. Dotyczy to głównie:

- braku oddziaływania na szkodliwe zachowanie się części młodzieży;
- braku poszanowania przez część mieszkańców i młodzież służbowych i społecznych rezultatów pracy;
- nieuczestniczenia w czynach społecznych i zebraniach mieszkańców /na zebraniach wyborczych komitetów domowych odbywających się w m-cu maju br., frekwencja mieszkańców wynosiła 6-8%.

Zachodzi stąd potrzeba skuteczniejszego służbowego i społecznego oddziaływania na środowisko mieszkańców.

Niezależnie od powyższego wskazane byłoby bardziej skoordynować działalność klubu młodzieżowego i klubu WKS „KADRA” w szerszym zainteresowaniu młodzieży działalnością sportową.

Znaczny kłopot w działalności samorządu mieszkańców stanowi problem ruchu i parkowania pojazdów mechanicznych. Polega to na ustawianiu pojazdów mechanicznych na trawnikach i skwerach, a nawet pod oknami budynków oraz nieprzestrzeganiu na terenie osiedla nakazanych prędkości. Problem ten można rozwiązać w drodze wybudowania dwóch parkingów, jeden na osiedlu Polanka, drugi w rejonie bl. 19, oraz powołania w ASG WP zespołu społecznych inspektorów samochodowych.

Jednym z trudnych i dotychczas nie rozwiązanych problemów naszego osiedla jest społecznie szkodliwe zachowanie się części młodzieży naszego osiedla, często są to synowie żołnierzy zawodowych naszej uczelni. Na przestrzeni ostatnich lat miało miejsce popełnienie przez grupę młodzieży szeregu kradzieży, napaść połączonych z pobiciem osób wojskowych i cywilnych, a także niszczeniem sprzętu i urządzeń.

Szczególnie godnym ubolewania był w miesiącu styczniu bieżącego roku fakt zerwania i zniszczenia przez młodzież flag na terenie osiedla Polanka. Czynów tych dopuszcza się młodzież, która już kilkakrotnie wchodziła w kolizję z prawem.

Prócz tego jednym z trudnych problemów jest niewłaściwe zachowanie się niektórych mieszkańców osiedla, połączone z awanturami i zakłóceniem spokoju, głównie nocą. Do szczególnie uciążliwych mieszkańców należał ob. Artur JAGODZIŃSKI zam. w

bl. 126 m. 3, częsty awanturnik i alkoholik. W odniesieniu do wyżej wymienionego komitet osiedlowy wystąpił z wnioskiem o wysiedlenie z terenu ASG WP. Sprawa powyższa została załatwiona pozytywnie.

Na terenie ASG WP zamieszkuje jeszcze znaczna ilość osób nie związana z ASG WP /około 100 osób/. Z tej ilości wskazane byłoby w krótkim czasie wykwaterować około 15 rodzin.

Niepokojącym zjawiskiem jest również przenikanie na nasz teren osób niepowołanych. Są one wpuszczane na teren ASG WP na podstawie przepustek bądź przechodzą przez ogrodzenie. W tym zakresie należałoby wzmocnić działalność biura przepustek oraz patroli wewnątrz ASG WP.

Analiza stanu oraz wnioski i propozycje mieszkańców zgłaszane na zebraniach wskazują na konieczność uwzględnienia w dalszej działalności samorządu mieszkańców następujących problemów:

1. Dalsze inicjowanie społecznego działania w dziedzinie dbałości o wygląd zewnętrzny osiedla, rozbudowę placów gier i zabaw.
2. Kształtowanie aktywnych postaw mieszkańców i podnoszenie kultury współżycia oraz zwalczanie przejawów niegospodarności, dewastacji i marnotrawstwa.
3. Organizowanie pracy społeczno-wychowawczej oraz umacnianie wśród mieszkańców świadomości współgospodarzy osiedla.
4. Zwiększenie społecznego nadzoru nad działalnością punktów handlowych i usługowych działających na terenie naszego osiedla.
5. Aktywizowanie młodzieży osiedla do uczestniczenia w działalności kulturalnej oraz w czynach społecznych na rzecz osiedla.
6. Działanie mające na celu zahamowanie wybryków młodzieży i zapewnienie porządku publicznego.
7. Poczynienie kroków mających na celu dalszą gazyfikację osiedla w rejonie Komitetu Domowego nr 1 i 2.
8. Wnikliwe rozpatrywanie problemów mieszkańców i przy współpracy z GAM ich załatwianie.

Wymienione tylko niektóre główne problemy do rozwiązywania przez nowo wybrany komitet osiedlowy wymagać będą ścisłej współpracy z komitetami domowymi i organizacjami społeczno-politycznymi ASG WP, a także znacznej pomocy wszystkich mieszkańców naszego osiedla.

Rozwiązywanie tych problemów w aspekcie kompleksowych zadań realizowanych w ramach perspektywicznego rozwoju naszej uozelni w znacznym stopniu wpłynie w najbliższym czasie na poprawę warunków i wyglądu naszego osiedla.

Ustępujący komitet osiedlowy dziękuje wszystkim członkom komitetów domowych, organizacjom społeczno-politycznym oraz kierownictwu GAM i jej filii działającej na terenie naszego osiedla, za okazywaną pomoc w rozwiązywaniu społecznych problemów, a nowemu komitetowi osiedlowemu życzy wiele osiągnięć i pomyślnej działalności dla dobra mieszkańców naszego osiedla.

S P R A W O Z D A N I E

z działalności Zespołu Kontroli Społecznej Akademii
Sztabu Generalnego WP za pierwsze półrocze 1976 r.

Zespół Kontroli Społecznej w pierwszym półroczu 1976 r. zajmował się następującymi sprawami:

1. Sprawdzono działalność Oddziału Technicznego pod kątem prawidłowości zabezpieczenia procesu szkolenia w ASG WP.

Szczegółowy meldunek w tej sprawie złożono Komendantowi ASG WP 4 marca 1976 r. Wyniki tej kontroli znalazły swoje odbicie w wystąpieniu Komendanta ASG WP na odprawie z kadrami ASG WP w dniu 3.5.1976 r.

2. Sprawdzono stan urządzeń pralniczych w budynkach mieszkalnych administrowanych przez GAM. Ustalono, że wiele urządzeń było zdewastowanych, nie nadających się do użytku.

Kierownik filii GAM został zobowiązany do usunięcia ustalonych zaniedbań do 30.6.1976 r.

Z meldunku złożonego przez kierownika filii GAM wynika, że w większości urządzeń pralniczych zaniedbania te zostały usunięte. Dalszy tok tej sprawy ZKS zamierza przekazać nowo wybranemu komitetowi osiedlowemu.

3. Zapoznano się z działalnością Komisji Wychowania Zdrowotnego ASG WP i ustalono, że do kwietnia 1976 r. komisja ta nie mogła wykazać się żadnymi wynikami swojej działalności.

Działając w porozumieniu z Egzekutywą Komitetu Partyjnego ASG WP postawiono Przewodniczącemu tej komisji szczegółowe zadania, zmierzające do uaktywnienia działalności. Określono jednocześnie, że ze sposobu realizacji zadań i z całości kształtu pracy przewodniczący będzie rozliczony pod koniec czerwca 1976 r.

Poczynania te spowodowały znaczne ożywienie działalności KWZ. Na wniosek przewodniczącego KWZ płk. dr. Władysława JAKUBISIAKA z dnia 24.6 Egzekutywa Komitetu PZPR ASG WP wysłuchała sprawozdania z działalności i zapoznała się z planem zamierzeń, uznając, że obecne postępowanie KWZ jest już zbliżone do oczekiwanego.

Przy tej okazji stwierdzono, że w pododdziałach zabezpieczenia ASG WP jest ponad 100 żołnierzy nie umiejących pływać /wg ustaleń KWZ/ i z przykrością trzeba stwierdzić, że sprawie nauki pływania żołnierzy służby zasadniczej nie nadano należytej rangi. W ramach przysługujących uprawnień wynikających z funkcji społecznych ZKS i KWZ wspólnie z ppłk. JANOWSKIM poczyniły pewne starania w rozwiązaniu tej sprawy. Wydaje się jednak, że będą to półśrodki. Pełne rozwiązanie tej sprawy winno nastąpić w trybie postępowania służbowego. Odpowiedzialni funkcyjni za pododdziały zabezpieczenia ASG WP winni przedstawić Komendantowi ASG WP konkretny sposób postępowania dla poprawy istniejącego stanu.

4. Stwierdzono, że w wyniku remontu budynku nr 20 /magazyn sprzętu Oddziału Szkolenia/ przeniesiono do piwnic bloku 101 materiały z tego budynku, w tym także: oleje, farby, rozpuszczalniki itp., zagrażające bezpieczeństwu.

Proponuje się, by szef Oddziału Szkolenia wspólnie z szefem WAK rozważyli możliwość wykorzystania do magazynowania wyżej wymienionych materiałów budynku, który do pewnego czasu był wykorzystany jako mieszkanie dozorczy. Obecnie budynek ten stoi pusty, a ponieważ nie nadaje się na mieszkanie i jest oddalony od terenów zamieszkałych, nadawałby się do tego właśnie celu.

INFORMACJA O STANIE DYSCYPLINY I WYNIKACH PRACY
NAD JEJ UMACNIANIEM W ASG WP
za okres od 1.1.1976 r. do 30.6.1976 r.

Dyscyplina wszystkich grup osobowych uczelni kształtowała się w I półroczu 1976 roku na poziomie zadowalającym.

Stan ten był rezultatem przede wszystkim wysokiego poziomu moralno-politycznego wszystkich środowisk uczelni, ukształtowanego intensywnymi oddziaływaniami ideowo-wychowawczymi.

Ideowość, sumienność, rzetelność i zaangażowanie w wykonywaniu obowiązków, inicjatywy i inspiracje w rozwiązywaniu problemów i zadań służbowych, dążność do podnoszenia kwalifikacji zawodowych, wysoki stopień integracji koleżeńskej i służbowej, poczucie żołnierskiego honoru i godności, to codzienne, ewidentne wyznaczniki postaw, zachowań i postępowania zasadniczej większości stanu osobowego uczelni, a szczególnie oficerów kadry i słuchaczy.

Wśród słuchaczy dominowali zdecydowanie towarzysze, którzy z racji posiadanych cech i walorów osobowych stanowią wartościowy kolektyw oficerski i należycie wypełniają swoje obowiązki wynikające z regulaminu studiów dążąc do uzyskiwania jak najlepszych wyników w nauce i współzawodnictwie angażując się ponadto do działalności społecznej, kulturalnej i sportowej.

W minionym okresie odnotowano pozytywne zjawiska w przedmiocie kształtowania dyscypliny, co było efektem ubiegłorocznej intensyfikacji całokształtu działalności na rzecz jej umacniania.

W ciągu pierwszego półrocza wyróżniono 82,8% kadry i 40,6% słuchaczy, ukaranych zostało dyscyplinarnie dwóch oficerów kadry i czterech oficerów słuchaczy.

Mimo tej pozytywnej oceny nie zadowala w dalszym ciągu wygląd zewnętrzny i prezenoja. Naruszenia obowiązujących w tej kwestii przepisów wynikają z niedostatecznej jeszcze wymagalności i samowymagalności. Problem ten winien być omówiony we wszystkich ogniwach organizacyjnych uczelni.

W grupie chorążych i podoficerów zawodowych stan dyscypliny nie budzi większych zastrzeżeń, chociaż ilość przewinień,

za które wymierzono kary dyscyplinarne /szczególnie wśród podofic. zaw./ jest mniej korzystna, jak w poprzednich grupach osobowych. Wyróżnionych zostało 75% chorążych i 70% podoficerów zawodowych. Ukarano jednego chorążego i 7 podoficerów zawodowych /w analogicznym okresie ubiegłego roku 5 podof. zaw./ głównie za zaniedbania w pełnieniu służby.

W roku bieżącym - podobnie jak i w latach poprzednich pewnym problemem jest nadal nie najlepsze zdyscyplinowanie części podoficerów i szeregowców służby zasadniczej. W I półroczu 1976 r. ukarano 33% podoficerów i 38% szeregowców. W ilości ukaranych jest 1 członek PZPR, 36 członków SZMP i 2 "Wzorowych żołnierzy" /co trzeci ukarany jest członkiem SZMP/.

Równocześnie wyróżnionych zostało 81,2% podoficerów i 84,3% szeregowców.

Najczęściej popełnianymi wykroczeniami są: samowolne oddalenia /16,5%/, pijaństwo /20%/, zaniedbywanie i niedopełnienie obowiązków służbowych /19%/, niedbałe wykonywanie rozkazów /15%/.

Szczególnie niepokojąca jest wzrastająca ilość wypadków pijaństwa. Mimo wielu zabiegów profilaktycznych pijaństwo wśród młodych żołnierzy rozszerza się /dotyczy to szczególnie kompanii samochodowej i obsługi/.

Najwięcej przewinień dyscyplinarnych popełnili żołnierze kompanii samochodowej /54/ i kompanii obsługi /52/, przy czym w kompanii samochodowej co drugi popełniający przewinienie był członkiem SZMW. W kompanii tej ani razu nie odwołano się do opinii Sądu Koleżeńskiego /w kompanii łączności, gdzie zanotowano 16 wykroczeń Sąd Koleżeński rozpatrywał 3 sprawy, również 3 sprawy rozpatrywał Sąd Koleżeński w kompanii obsługi/.

Z przedstawionych faktów wynika wniosek o brakach w pracy wychowawczej dowódców pododdziałów /szczególnie samochodowego i obsługi/ oraz niedostatecznej pracy kół SZMP w tych pododdziałach. Sprawy te muszą stać się przedmiotem wnikliwej analizy szefów Oddziałów - Liniowego i Technicznego, Akademickiego Zarządu SZMP oraz komitetu POP nr 16, a wypracowane wnioski i podjęte decyzje powinny wpłynąć na zasadniczą poprawę w stanie dyscypliny i porządku wojskowego w tych pododdziałach.

W minionym półroczu zanotowano 6 wypadków nadzwyczajnych, w wyniku których zginął jeden żołnierz służby zasadniczej /samobójstwo/, w trzech wypadkach leczenie obrażeń trwało ponad

28 dni, straty spowodowane pożarem w kantynie wyniosły 23.385 zł., zaginęły 3 niejawne dokumenty. Najwięcej wypadków zanotowano w kompanii obsługi.

Znacznie zintensyfikowały działalność na odcinku dyscypliny organizacje partyjne, które bardzo operatywnie reagowały na każdy przejaw niezdyscyplinowania. Sprawy dyscypliny były omawiane na zebraniach POP i grup partyjnych, na posiedzeniach komitetów i w czasie rozmów indywidualnych. W omawianym okresie dyscyplinarnie ukaranych zostało 7 członków partii /w tym 6 żołnierzy zawodowych/.

Egzekutywa Komitetu PZPR ASG WP i podstawowe organizacje partyjne wyciągnęły wnioski organizacyjne w stosunku do 7 towarzyszy.

Ppłk Jerzy SIWICKI został ukarany przez FOP-9 wydaleniem z partii za dwulicowość.

2 towarzyszy ukarano naganą z ostrzeżeniem.

3 - naganą i 1 - upomnieniem.

W dwóch wypadkach egzekutywa podwyższyła udzielone przez POP kary partyjne, ponieważ były one niewspółmierne do popełnionego przewinienia.

Przedstawione w informacji sprawy były tematem posiedzenia plenarnego KP PZPR ASG WP w dniu 14.7.1976 r. Komitet zaakceptował materiał zawarty w informacji i zdecydował, aby problem ten został szczegółowo przedyskutowany w POP i grupach partyjnych.

Biorący udział w posiedzeniu Zastępca Komendanta ASG WP do spraw politycznych tow. płk mgr Władysław JURA wysoko ocenił pracę podstawowych organizacji partyjnych na odcinku umacniania dyscypliny i porządku wojskowego, podziękował za jej wyniki i wskazał na potrzebę dalszej intensyfikacji przedsięwzięć w tym zakresie przypominając zadania wynikające z przemówienia Ministra Obrony Narodowej na VII Zjeździe PZPR zawarte w zdaniu, że "bez wysokiej dyscypliny nie ma wysokiej jakości".

Zwrócił uwagę szczególnie na konieczność skutecznej pracy nad zapobieganiem pijaństwu, podniesienie rangi i jakości pełnionych służb, przeciwdziałanie wykorzystywaniu żołnierzy do posług osobistych, właściwe kształtowanie stosunków międzyludzkich, konsekwentną regulaminową odpowiedzialność wszystkich przełożonych za stan dyscypliny w podległych zespołach ludzkich.

I N F O R M A C J A

o wzroście szeregów partyjnych w I półroczu 1976 r.

Pracy nad wzrostem szeregów partyjnych Komitet PZPR ASG WF poświęcał dużo uwagi. Zagadnienia z tym związane były przedmiotem posiedzeń egzekutywy, rozmów z sekretarzami i komitetami POP, szkoleń władz partyjnych. Szczególną uwagę zwracano na te podstawowe organizacje partyjne, które mają największe możliwości w tym względzie /POP Instytutu Dowodzenia pracowników cywilnych, pododdziałów/.

W wyniku prowadzonej działalności do partii w I półroczu przyjęto:

POP	Członków	Kandydatów	Razem	Uwagi
Nr 1	-	1	1	
Nr 5	1	-	1	
Nr 10	3	-	3	
Nr 11	1	1	2	
Nr 13	1	-	1	
Nr 15	1	1	2	
Nr 16	1	5	6	
Razem	8	8	16	

Wśród przyjętych jest:

	Członków	Kandydatów
Oficerów	5	2
Chorążych	1	-
Podof.zaw.	-	1
Żołn.służby zasadn.	1	4
Prac. cywil.	1	1

W porównaniu do I półroczu 1975 r. wyniki te są znacznie niższe /przyjęto wówczas 6 członków i 15 kandydatów - w tym 8 żołnierzy służby zasadniczej/.

Dowodzi to o niedostatecznej jeszcze pracy ideowo-politycznej i organizacyjnej nad pozyskaniem w szeregi partii najlepszych, budzących społeczny szacunek, reprezentujących wysokie walory polityczne i zawodowe żołnierzy i pracowników cywilnych.

Dlatego też komitety POP szczególnie Instytutu Dowodzenia, pracowników cywilnych i pododdziałów - winny dokonać głębokiej analizy wyników pracy w tym zakresie i wypracować formy działania, które zapewnią uzyskiwanie wyników odpowiadających istniejącym możliwościom.

W okresie sprawozdawczym Egzekutywa KP PZFR ASG WP i podstawowe organizacje partyjne nałożyły 7 kar partyjnych:

- wydalono z partii ppłk. Jerzego SIWICKIEGO;
- 2 towarzyszy ukarano naganą z ostrzeżeniem;
- 3 towarzyszy ukarano naganą;
- 1 towarzysza ukarano upomnieniem.

W dwóch wypadkach egzekutywa podwyższyła kary partyjne /nagany/ udzielone przez POP i ukarała winnych naganą z ostrzeżeniem z uwagi na zbyt niską karę w stosunku do winy.

Fewien niepokój budzi ilość towarzyszy, którzy po pobraniu kart zdjęcia z ewidencji nie zgłaszają się do organizacji partyjnych w nowym miejscu pracy czy zamieszkania. Dotyczy to szczególnie żołnierzy służby zasadniczej, np.: tow. tow. Zbigniew WIDELSKI, Henryk KOBIAŁKO i Grzegorz PATALAS pobrali karty zdjęcia z ewidencji 14.10.1975 r., tow. Szozeban SZEPSKI pobrał kartę zdjęcia z ewidencji 18.2.1975 r.

Notujemy również pojedyncze przypadki w innych POP. Jest to wynikiem niedostatecznej pracy wyjaśniającej z odchodzącymi.

Główna jednak przyczyna tkwi w niedostatecznej pracy ideowo-wychowawczej z kandydatami i młodymi stażem członkami partii, niedostateczna troska komitetów POP o udział tych towarzyszy w organizowanym szkoleniu partyjnym.

Nie wymaga się również od rekomendującego realizacji obowiązku czuwania nad przebiegiem stażu kandydackiego i wypełniania przez rekomendowanego kandydackich obowiązków.

Z drugiej strony komitety POP nie czynią żadnych starań, by wyjaśnić zaistniałą sytuację i podjąć stosowną decyzję. A taki obowiązek na POP ciąży.

Wszystkie przypadki niezgłaszania się członków i kandydatów PZPR po zwolnieniu z wojska /pracy/ do cywilnych organizacji partyjnych /niezależnie od pobrania karty zdjęcia z ewidencji/ rozpatrywać należy na zebraniach POP i podejmować po dyskusji odpowiednie uchwały o skreśleniu lub wydaleniu z partii. Trzeba jednak uprzednio powiadomić te osoby o postawieniu ich sprawy na zebraniu partyjnym. Na zebraniach tych należy wykonywać dokumentację zawartą w aktach partyjnych /np. podanie o przyjęcie w poczet PZPR, opinie rekomendujących i inne mogące naświetlić sylwetkę danego towarzysza/. Uchwały o skreśleniach lub wydaleniach należy przedstawiać egzekutywie w celu zatwierdzenia i włączenia do akt partyjnych. Odpisy uchwały będą przesyłane do WSZW lub WКУ celem odnotowania odpowiednich zmian w ewidencji personalnej.

Problem wzrostu szeregów partyjnych był analizowany na plenarnym posiedzeniu Komitetu PZPR w dniu 14.7.1976 r. Komitet zaakceptował przedstawioną informację i zwrócił uwagę na konieczność podjęcia dalszych wysiłków zmierzających do ilościowego i jakościowego wzrostu akademickiej organizacji partyjnej. W tym celu Komitet PZPR ASG WP zalecił wszystkim komitetom POP:

1. Dokonać oceny realizacji postanowień XVI Plenum KC PZPR „O dalsze ideowo-polityczne i organizacyjne umocnienie partii - przewodniej siły budownictwa socjalistycznego”.
2. W działalności nad wzrostem szeregów partyjnych ściśle przestrzegać Wytycznych Sekretariatu KC PZPR z maja 1976 roku w sprawie trybu przyjmowania w szeregi PZPR.
3. Z pełną konsekwencją wymagać uczestnictwa młodych stażem członków i kandydatów PZPR w organizowanym szkoleniu partyjnym. W porozumieniu z zarządami SZMP szkoleniem tym objąć również aktywność organizacji młodzieżowej.

OCENA ROZMÓW INDYWIDUALNYCH
PROWADZONYCH Z CZŁONKAMI PARTII PRZEZ
EGZEKUTYWĘ KP PZPR ASG WP I KOMITETY POP
w roku akademickim 1975/76

Rozmowy indywidualne prowadzone były w oparciu o plan opracowany przez Egzekutywę Komitetu PZPR ASG WP i komitety POP obejmujący okres od 1.10.1975 r. do 30.9.1976 roku. Egzekutywa Komitetu PZPR ASG WP w pełnym składzie prowadziła rozmowy z szefami ogniw organizacyjnych Uczelni i sekretarzami POP, natomiast komitety POP powołały w tym celu odpowiednie trzyosobowe zespoły, w skład których wchodziłi członkowie komitetu i grupy partyjni. Łącznie powołanych zostało 35 zespołów.

Zaplanowane rozmowy indywidualne zostały w zasadzie przeprowadzone.

Egzekutywa Komitetu PZPR ASG WP rozmawiała z 11 szefami komórek organizacyjnych ASG WP /wydziałów, katedr/ i 9 sekretarzami POP, a zespoły powołane przez komitety POP przeprowadziły rozmowy z 20 towarzyszami pracującymi na kierowniczych stanowiskach /szefowie zakładów, kierownicy zespołów, dowódcy kursów/.

Rozmowy indywidualne prowadzono z wszystkimi towarzyszami, którzy do akademii przybyli. Były one okazją bliższego poznania tych towarzyszy, a także stwarzały okazję do szybszego wprowadzenia ich w problemy przez uczelnię rozwiązywane.

W rozmowach indywidualnych podejmowano problemy wynikające z aktualnych potrzeb działalności partyjno-politycznej i służbowej. Treść każdej rozmowy warunkowana była charakterem pracy rozmówcy i wynikała z analizy i oceny jakości rozwiązywanych przez niego spraw, uzyskiwanych efektów, napotykanym trudności.

W rozmowach z kierowniczą kadrą i sekretarzami POP dominowały problemy:

- związane z praktyczną realizacją uchwał VII Zjazdu PZPR;
- dotyczące treści i form oraz praktycznych efektów pracy ideowo-politycznej i wychowawczej;
- wynikające z procesu studiów i działalności naukowo-badawczej;
- z zakresu pracy nad umocnieniem dyscypliny, kształtowaniem stosunków międzyludzkich;

- dotyczące spraw gospodarczych i socjalno-bytowych, racjonalnego i oszczędnego wykorzystywania materiałów, sprzętu i środków pieniężnych;
- z zakresu pracy wewnątrzpartyjnej /treść i styl pracy, wzrost szeregów partyjnych, praca grup partyjnych itp./.

Głównymi tematami rozmów prowadzonych przez zespoły w podstawowych organizacjach partyjnych były:

- znajomość aktualnych zagadnień politycznych, przede wszystkim uchwał VII Zjazdu PZPR i praktyczny sposób ich realizacji w swoim środowisku;
- indywidualne wyniki towarzyszy w pracy służbowej, partyjnej i społecznej;
- podnoszenie kwalifikacji politycznych i zawodowych;
- zagadnienia dotyczące dyscypliny, procesu szkolenia, przodownictwa i współzawodnictwa;
- wyniki pracy nad wychowywaniem rodziny, dzieci;
- zagadnienia zmierzające do usprawnienia pracy ideowo-politycznej i organizacyjnej, dydaktycznej i wychowawczej, naukowo-badawczej oraz innych kierunków działalności.

W czasie rozmów towarzysze wykazali dużo troski o jakość pracy we wszystkich dziedzinach życia uczelni, dzielili się doświadczeniami swojej działalności, przedstawiali spostrzeżenia i uwagi, napotykane trudności, formułowali wnioski i postulaty.

Dotyczyły one:

- dalszego intensyfikowania działalności ideowo-wychowawczej we wszystkich środowiskach uczelni, ze szczególnym zwróceniem uwagi na pracę z młodzieżą;
- doskonalenia treści, stylu i form działania Komitetu¹ PZPR ASG WP, podstawowych organizacji partyjnych i grup partyjnych;
- podnoszenia kwalifikacji przez kadrę naukowo-dydaktyczną;
- racjonalnego wykorzystania czasu w działalności kadry i słuchaczy;
- doskonalenia pracy nad rozwojem ruchu przodownictwa i współzawodnictwa;
- rozwijanie zainteresowań słuchaczy i aktywizowania ich postaw poprzez pracę kół naukowych, polecenia partyjne, działalność kulturalno-oświatową;
- wzbogacania bazy szkoleniowej;
- warunków socjalno-bytowych kadry i słuchaczy.

Wszystkie wnioski były szczegółowo analizowane przez instancje partyjne i służbowych przełożonych, a część z nich pomogła usprawnić działalność w poszczególnych ogniwach organizacyjnych uczelni.

Były jednak wnioski i postulaty, których zrealizowanie wymaga dłuższego czasu, względnie jest niemożliwe. Są to sprawy z zakresu warunków socjalno-bytowych kadry i słuchaczy, a szczególnie sprawy mieszkaniowe. Mimo znacznego postępu w tym zakresie ilość żołnierzy zawodowych oczekujących na mieszkania, względnie polepszenie warunków mieszkaniowych jest stosunkowo duża. Nie może być również w pełni zrealizowany postulat zwiększenia ilości kart wczasowych dla słuchaczy, a także kadry szczególnie w sezonie letnim.

We wszystkich wypadkach wyjaśnione zostały aktualne możliwości w tym zakresie i możliwe do przewidzenia perspektywy rozwiązania postulowanych problemów.

W zasadniczej większości rozmowy indywidualne dały pozytywne rezultaty, wpłynęły na uaktywnienie towarzyszy, na podniesienie dyscypliny i porządku wojskowego, wyższą jakość działalności partyjnej i służbowej. Pozwoliły wyeliminować szereg dostrzeganych niedomagań. Umożliwiły one z jednej strony wymianę poglądów i uwag odnośnie pracy służbowej i partyjnej, z drugiej - pozwoliły poznać bliżej kłopoty i trudności, z jakimi borykają się członkowie partii. Odnotowaliśmy jednak pojedyncze wypadki, że rozmowę trzeba było powtórzyć i zwrócić niektórym towarzyszom ponownie uwagę na niewłaściwe ich postępowanie.

Prowadzący rozmowy - Egzekutywa Komitetu PZPR ASG WP, komitety POP, względnie powołane przez nie zespoły - nie ograniczali się do wysłuchania i przedyskutowania podnoszonych przez rozmówców problemów, ale precyzowali równocześnie określone zadania wymagające szczególnego potraktowania w pracy danej POP czy zespołu służbowego. Dotyczyły one:

- treści i form pracy ideowo-politycznej;
- stylu pracy partyjnej;
- konkretnych przedsięwzięć w zakresie pracy nad wzrostem szeregów partyjnych;
- kształtowania postaw laickich wśród rodzin;

- kształtowania wysokiej dyscypliny i poczucia odpowiedzialności za jakość wykonywanych obowiązków służbowych i partyjnych;
- podnoszenia kwalifikacji zawodowych i politycznych;
- usprawnienia procesu studiów i pracy wychowawczej;
- uaktywnienia działalności SZMW.

Rozmowy były prowadzone w pomieszczeniach komitetów w swobodnej i nieskrępowanej atmosferze. O fakcie planowanej rozmowy towarzysze byli informowani wcześniej, co pozwoliło im odpowiednio przygotować się, przemyśleć zasadnicze problemy i w sposób pełny je zreferować. Wypowiedzi towarzyszy charakteryzowała duża dojrzałość polityczna i wysokie zaangażowanie w realizację partyjnych i służbowych zadań.

Wyniki rozmów indywidualnych były analizowane przez komitety POP, a wypracowane w tym zakresie wnioski przedstawiano na zebraniach partyjnych.

Egzekutywa Komitetu PZPR ASG WP dokonała w styczniu 1976 r. - po przeprowadzeniu kontroli całości kształtu działalności podstawowych organizacji partyjnych - oceny rozmów indywidualnych prowadzonych przez komitety POP. Wynikające z tej oceny spostrzeżenia zostały omówione na szkoleniu sekretarzy POP i uwzględnione w dalszej ich pracy. Dotyczyły one:

- konieczności bardziej wnikliwego przygotowania każdej rozmowy indywidualnej;
- planowania rozmów z takim rozliczeniem, by nie grupować ich przeprowadzania w krótkim czasie;
- sposobu sporządzania notatek z przeprowadzonych rozmów.

Wyniki rozmów indywidualnych potwierdziły ich celowość. Dlatego należy je w dalszym ciągu systematycznie prowadzić jako formę oceny postaw, rozwijania aktywności, rozszerzania możliwości wypowiedzania przez członków partii poglądów na temat wszelkich istotnych spraw. Zgłaszane przez członków partii w trakcie rozmów indywidualnych uwagi i propozycje służyć powinny skutecznemu rozwiązywaniu społecznie ważnych dla danego środowiska problemów i podwyższenia efektywności działania organizacji partyjnych.

Wydrukowano w 40 egz.

Egz. nr 1-40-bibl.gł.OZS

Wyk. płk BARTUSZEK, druk JD,
dn. 2.9.1976 r. nr pf-615/pf-2008/WW,
Kor. N.E.

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
KADRENI SZTABU GENERALNEGO
ul. gen. broni K. Swieroszewskiego
39027